

Navigeren

Een oude visser vertelde eens over de tijd toen hij nog jong en onervaren was; hoe moeilijk het was om zijn weg op zee te vinden. Ja hij had wel een kompas, maar niemand had hem uitgelegd hoe zoiets precies werkte en zo kwam het dat hij de weg volledig kwijt raakte en een paar nachten eenzaam op zee ronddobberde, totdat hij uiteindelijk werd gevonden. Er werd hem gevraagd waarom hij geen kompas gebruikte.

“Dat doe ik wel,” antwoordde hij, “maar dat ding werkt helemaal niet, dus daar heb ik niet meer naar gekeken.”

Toen de kapitein van de boot die hem gered had zijn kompas had bekeken schudde hij verbaasd zijn hoofd. “Werkt prima. Er mankeert niets aan dit kompas.”

“Jawel,” zei de jonge visser. “Iedere keer als ik naar het noorden wil, wat volgens mij toch *die* kant op is, wijst het kompas aan dat ik in zuidoostelijke richting zit.”

Zo is dat ook het geval met veel mensen die de verkeerde kant op varen op de zee van het leven. Ze weigeren te geloven in het kompas dat God ons gegeven heeft, het Woord van God. Gods kompas wijst aan waar de veilige kusten zich bevinden en als wij leren hoe we Zijn kompas moeten lezen kunnen we zelfs de ergste stormen zonder problemen doorstaan en vinden wij onze weg naar huis. Vaak lijkt het makkelijker om te leunen op ons eigen verstand en op het begrip dat wij zelf hebben over de manier waarop het leven in elkaar zou moeten zitten, maar dat leidt vaak tot desastreuze resultaten.

Wij vlijen ons maar wat graag neer bij die groene, grazige weiden, aan de oevers van een stille, kabbelende beek, en gelukkig heeft God ons beloofd dat wij regelmatig bij zulke pleisterplaatsen terecht zullen komen. Maar soms leidt het leven langs andere plekken en staan wij opeens oog in oog met huizenhoge golven en woeste onbekende zeeën. Daar is de weg niet langer zichtbaar, de duisternis is diep en de moed dreigt ons in de schoenen te zinken. Met angst in het hart realiseren wij ons dat juist dit de plekken zijn waar mensen vóór ons schipbreuk hebben geleden. Er staan daar geen richtingaanwijzers, er zijn geen vastomlijnde formules die een veilige doorkomst garanderen en de luchten zijn duister en zwart.

En toch is er wel een richtingaanwijzer; er bestaat wel degelijk een formule die ons naar huis kan loodsen en er is een licht dat dwars door het duister kan schijnen. God zelf kent het water. Zijn licht priemt door het duister en Zijn Woord wijst altijd naar de eeuwige kusten van ons hemelse huis. Hij houdt ons vast en wil ons leren hoe ook wij, met Zijn kompas, de zee van dit leven kunnen navigeren.

De ontdekkingsreizigers uit de geschiedenis trotseerden de woeste zeeën, en zochten hun weg met behulp van het kompas en de sterren, moedig en onbevreesd. Wij zijn ook ontdekkingsreizigers, op weg naar de eeuwigheid, gewapend met het kompas van Zijn Woord en de belofte van God zelf dat Hij altijd bij ons zal zijn. Vertrouw op dat kompas. Het werkt altijd.